

Betænkning afgivet af Beskæftigelsesudvalget den 19. maj 2021

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om social pension og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

(Bedre ressourceforløb m.v.)

[af beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard)]

1. Ændringsforslag

Der er stillet 17 ændringsforslag til lovforslaget. Dansk Folkeparti og Nye Borgerliges medlemmer af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 1, Enhedslistens medlemmer af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 2, 4-11, 13 og 14, og beskæftigelsesministeren har stillet ændringsforslag nr. 3, 12 og 15-17.

2. Indstillinger

Et *flertal* i udvalget (S, V, SF, RV, KF og LA) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren stillede ændringsforslag. Flertallet vil stemme imod ændringsforslaget fra Dansk Folkeparti og Nye Borgerlige og ændringsforslagene fra Enhedslisten.

Et *mindretal* i udvalget (EL, DF og ALT) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* i udvalget (NB) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren stillede ændringsforslag og det af Dansk Folkeparti og Nye Borgerlige stillede ændringsforslag. Mindretallet vil ved 2. behandling redegøre for sin stilling til de af Enhedslisten stillede ændringsforslag.

Kristendemokraterne, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ved betænkningssagens afgivelse ikke medlemmer i udvalget og dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske bemærkninger i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

3. Politiske bemærkninger

Venstre

Venstres medlemmer af udvalget støtter lovforslaget, som er en opfølgning på aftalen om at forbedre ressourceforløbene. Det har taget alt for lang tid at nå hertil, og mange mennesker i ressourceforløb har gennem årene ikke fået den hjælp og støtte, som de burde have haft. Forløbene har været for lange, alt for ofte uden ordentlig indhold og generelt af ringe kvalitet. Med dette lovforslag bliver forløbene kortere, mere fokuserede og med et større fokus på en virksomhedsrettet indsats.

Derudover styrker lovforslaget menneskers motivation til at få lønnet arbejde, ved at de, som har indtægter fra ordinær beskæftigelse, kan beholde en større del af deres løn i forhold til i dag.

Derudover er Venstre også utrolig tilfredse med, at der med lovforslaget kommer et øget fokus på, at der skal være en realistisk forventning om, at den enkelte kan udvikle sin arbejdsevne, og i den forbindelse, at personer med under 6 år til pensionsalderen ikke skal bevilliges ressourceforløb, medmindre de selv ønsker det.

Lovforslaget indeholder også en forbedring af forholdene for vores veteraner, hvilket Venstres medlemmer af udvalget hilser meget velkommen. Fremover skal tidligere udsendte, som måtte lide af alvorlige psykiske mén, ikke kunne få frakendt førtidspension – selv i tilfælde af varigt forbedret arbejdsevne. Det er ordentlighed, og vores veteraner har om nogen fortjent, at der skabes ro i deres liv og hverdag.

Enhedslisten

Lovforslaget indeholder en række forbedringer for personer i ressourceforløb, og derfor støtter Enhedslistens medlemmer af udvalget forslaget. Lovforslaget retter dog langt fra op på de grundlæggende mangler og skævheder, der er i ressourceforløbene, og der bliver ikke gjort op med de store belastninger og lidelser, som syge mennesker har været udsat for – og stadig kan risikere at blive udsat for – i ressourceforløbene.

EL anerkender dog de små forbedringer i forslaget, som bl.a. er følgende:

- At der bliver en tidsgrænse for, hvor lang tid der må gå, før der kommer indhold i ressourceforløbet; EL havde dog gerne set, at tidsgrænsen blev nedsat fra de foreslåede 6 måneder til 3 måneder.
- At borgeren får ret til en samtale med en sundhedskordinator, når der ikke bliver taget tilstrækkeligt hensyn til ens helbredstilstand i det tilbud, som jobcenteret giver.
- At borgeren får ret til en personlig jobformidler.
- At længden af et ressourceforløb bliver sat ned fra 5 til 3 år. EL mener, at 3 år er for lang tid, og havde gerne set, at ressourceforløbet blev sat ned til 1 år.
- At den samlede længde af ressourceforløb højst må være 5 år for personer over 40-årige. Her vil EL gerne have en samlet grænse på 2 år, og EL mener at der skal være de samme regler for længden af ressourceforløb og antal ressourceforløb for alle uanset alder.
- At der sker en betydelig lempelse af modregning af lønindtægt i ressourceforløbsydelsen. Det vigtigste mangler dog, nemlig at der ikke bør ske modregning af løbende erstatninger og ydelser fra forsikringsselskaber og pensionskasser, som bliver givet som økonomisk kompensation ved alvorlig sygdom og ulykke.
- At tidligere udsendte soldater og andre udsendte med ptsd og andre psykiske lidelser nu kan være trygge, fordi de ikke kan få frakendt deres førtidspension. Det samme burde dog gælde for alle, der er diagnosticeret med ptsd.

Lovforslaget indeholder samtidig nogle forringelser, som EL tager afstand fra. Det er følgende:

- At statens refusion på 50 pct. af kommunens driftsudgifter til ressourceforløb fjernes. Det vil medføre, at kommunen vælger de billigste tilbud, som er virksomhedspraktik, og at kommunerne i mange tilfælde vil fravælge de tilbud, som kan være bedst for borgeren, f.eks. uddannelse, kurser, opkvalificering og vejledning.
- At statens refusion på 50 pct. af kommunens udgifter til mentorstøtte til borgere i ressourceforløb afskaffes. Mentorstøtten har haft stor betydning for mange borgere, og støtten kan være afgørende for, at borgere overhovedet kan komme i gang med et ressourceforløb. EL frygter, at kommunerne nu i stor udstrækning vil afskaffe mentorstøtten.
- At sanktioner for ikke at booke samtaler eller at udeblivelse fra samtaler nu skal omfatte alle, der modtager forsørgelsesydelse, uanset hvor udsatte og svage ydelsesmodtagerne er. EL ønsker færre og ikke flere sanktioner. Sanktionerne forværrer den økonomiske situation for borgere, der i forvejen ikke har mange penge, og

nedbryder tillidsforholdet mellem sagsbehandleren og borgeren.

Dansk Folkeparti

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget stemmer for lovforslaget med de stillede ændringsforslag. DF mener, at ændringsforslagene fra DF og NB og ændringsforslagene fra EL vil forbedre L 209 væsentligt. Hvis ændringsforslagene fra henholdsvis DF og NB og Enhedslisten ikke bliver vedtaget, vil DF alligevel stemme for L 209, da der trods alt er tale om klare forbedringer for personer i ressourceforløb.

DF havde ønsket en afklaring efter 2 år på ressourceforløb, men da DF ikke er med i forligskredsen om førtidspension og fleksjob, er der ikke blevet lyttet til DFs ønsker.

Socialistisk Folkeparti

SF er en del af forligskredsen bag reformen af førtidspension og fleksjob. SF har kontinuerligt arbejdet for forbedringer af reglerne for ressourceforløb, herunder for præciseringen af lovgivningen i 2018, som betød, at to principafgørelser fra Ankestyrelsen blev ændret, og SF deltog under forhandlingerne om »Aftale for bedre ressourceforløb« fra december 2020, som udmøntes i dette lovforslag.

SF havde gerne set en mere ambitiøs og gennemgribende aftale med bedre retsgarantier til syge og udsatte borgere, hvilket partiet også fremførte klart under 1. behandling af lovforslaget. SF konstaterer imidlertid, at de lovændringer, som foretages nu, er et skridt i den rigtige retning, og at borgeren stilles bedre med f.eks. indsatsgaranti, en sundhedskordinator og for manges vedkommende kortere ressourceforløb, og at seniorer med under 6 år til folkepensionsalderen ikke længere skal tvinges i ressourceforløb.

SF konstaterer samtidig, at arbejdet med den kritiske gennemgang af reformen ikke er afsluttet, og at forhandlinger om tilkendelse af fleksjob og førtidspension udestår. For SF er det vigtigt, at vilkårene her forbedres markant, og at sagsbehandlingen og retssikkerheden ikke afhænger af postnummeret. SF opfordrer kraftigt ministeren til hurtigst muligt at indkalde forligspartierne til næste fase af den kritiske gennemgang af reformen. Med disse bemærkninger kan SF støtte lovforslaget.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (DF og NB), tiltrådt af et *mindretal* (EL og ALT):

1) I den under nr. 1 foreslåede ændring af § 112 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Personer, der er omfattet af stk. 3, 1. pkt., og som ikke ønsker et ressourceforløb, skal have deres sag forelagt for rehabiliteringsteamet, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., hvis personen ønsker det. Herudover skal kommunen vejlede personen om alle relevante muligheder for hjælp, herun-

der mulighederne for at ansøge om seniorpension og tidlig pension. Kommunen skal vejlede personen og forelægge sagen for rehabiliteringsteamet, senest 6 måneder efter at personen har tilkendegivet, at personen ikke ønsker et ressourceforløb.«

[Indførelse af ret til afklaring for personer med under 6 år til folkepensionsalderen]

Af et *mindretal* (EL), tiltrådt af et *mindretal* (DF og ALT):

2) I det under *nr. 2* foreslåede § 113, *stk. 2*, ændres i *1. pkt.* »6 måneder« til: »3 måneder«.

[3-månedersfrist for forelæggelse for rehabiliteringsnævnet, hvis borgeren ikke er startet i et tilbud]

Af *beskæftigelsesministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

3) I det under *nr. 2* foreslåede § 113, *stk. 2*, ændres i *2. pkt.* »herfor« til: »imod, at sagen skal forelægges for rehabiliteringsteamet«.

[Sproglig præcisering]

Af et *mindretal* (EL), tiltrådt af et *mindretal* (DF og ALT):

4) I det under *nr. 2* foreslåede § 113, *stk. 3*, indsættes som *4. pkt.*:

»Hvis personens egen læge eller anden behandlende læge på grund af personens helbredstilstand i en udtalelse fraråder, at personen påbegynder eller fortsætter i et bestemt tilbud, skal tilbuddet enten ikke påbegyndes eller straks standses.«

[Et tilbud skal omgående stoppes, hvis en læge fraråder det]

5) *Nr. 4* affattes således:

»**4.** § 114, *stk. 1*, *1. pkt.*, affattes således:

»Et ressourceforløb skal være af højst 1 års varighed, dog kan ressourceforløbet i særlige tilfælde, og såfremt personen ønsker det, forlænges ud over 1 år.««

[Ressourceforløb må som udgangspunkt kun vare 1 år.]

6) Det under *nr. 5* foreslåede § 114, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Den samlede periode, hvor personen er i ressourceforløb, kan ikke overstige 2 år, medmindre helt særlige omstændigheder taler for det og personen selv ønsker det.«

[Den samlede periode med ressourceforløb må højst vare 2 år]

7) *Nr. 6* affattes således:

»**6.** I § 114, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, ophæves.«

[Ensartede regler for ressourceforløb uanset alder]

8) *Nr. 8* udgår.

[50 pct. statsrefusion af kommunens driftsudgifter til personer i ressourceforløb]

9) *Nr. 9* udgår.

[50 pct. statsrefusion af kommunens udgifter til mentorstøtte til personer i ressourceforløb]

Til § 3

10) *Nr. 1* udgår.

[Ingen skærpelse af sanktioner]

11) Efter *nr. 2* indsættes som nyt nummer:

»**01.** I § 68 *a* indsættes efter *stk. 4* som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Har modtageren af ressourceforløbsydelsen indtægter i form af erstatning eller ydelser fra pensionskasser eller forsikringsselskaber, skal der ikke ske modregning som følge af disse indtægter.««

Stk. 5 bliver herefter *stk. 6*

[Fjernelse af modregning som følge af indtægter fra erstatninger og ydelser fra pensionskasser og forsikringsselskaber]

Til § 4

Af *beskæftigelsesministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

12) Før *nr. 1* indsættes som nyt nummer:

»**01.** § 26 *a*, *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* Seniorpension kan ikke tilkendes personer, der er tilkendt førtidspension efter denne lov eller er tilkendt førtidspension eller invaliditetsydelse efter lov om højeste, mellemste, almindelig forhøjet eller almindelig førtidspension m.v.««

[Præcisering af, at der ikke kan tilkendes seniorpension til personer, der er tilkendt førtidspension m.v.]

Af et *mindretal* (EL), tiltrådt af et *mindretal* (DF og ALT):

13) I det under *nr. 1* foreslåede § 44, *stk. 4*, indsættes som *3. pkt.*:

»Der kan i øvrigt ikke ske frakendelse af pension for personer, der er diagnosticeret med ptsd«.

[Ingen personer, der er diagnosticeret med ptsd kan få frakendt deres førtidspension]

14) I det under *nr. 1* foreslåede § 44, *stk. 5*, ændres »*stk. 4*, *3. pkt.*« til: »*stk. 4*«.

[Udvidelse af ministerens bemyndigelse som følge af af ændringsforslag nr. 13]

Af *beskæftigelsesministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 6

15) I *stk. 2* ændres »§§ 1-2« til: »§§ 1 og 2 og § 3, *nr. 2*,«.

[Ændring af ikrafttrædelsestidspunkt for § 3, *nr. 2*]

Til § 7

16) I *stk. 2* indsættes efter »kapitel 11, 12 eller 14«: »i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats«.

[Præcisering af lovhenviisning]

17) I stk. 6 indsættes efter »§ 195 og § 197, nr. 1,«: »i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,«.

[Præcisering af lovhenviisning]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Efter § 112, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er ressourceforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a i lov om aktiv socialpolitik en ordning for personer, der har komplekse problemer ud over ledighed, der ikke har kunnet løses gennem en indsats efter denne lov eller efter lov om aktiv socialpolitik, og som kræver et helhedsorienteret forløb med en kombination af indsats efter denne lov og sociale eller sundhedsmæssige indsatser.

Efter § 114, stk. 3, 3. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan der alene gives ressourceforløb frem til det tidspunkt, hvor personen når folkepensionsalderen.

Efter § 3, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område skal kommunalbestyrelsen behandle spørgsmål om hjælp så hurtigt som muligt med henblik på at afgøre, om der er ret til hjælp og i så fald hvilken.

Efter § 5 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område skal kommunalbestyrelsen behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning, herunder også rådgivning og vejledning. Kommunalbestyrelsen skal desuden være opmærksom på, om der kan søges om hjælp hos en anden myndighed eller efter anden lovgivning.

Det foreslås med § 112, stk. 4, at personer, der er omfattet af stk. 3, 1. pkt., og som ikke ønsker et ressourceforløb, skal have deres sag forelagt for rehabiliteringsteamet, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., hvis personen ønsker det. Herudover skal kommunen vejlede personen om alle relevante muligheder for hjælp, herunder mulighederne for at ansøge om seniorpension og tidlig pension. Kommunen skal vejlede personen og forelægge sagen for rehabiliteringsteamet, senest 6 måneder efter at personen har tilkendegivet, at personen ikke ønsker et ressourceforløb.

Ændringsforslaget betyder, at personer, der er i målgruppen for ressourceforløb og har mindre end 6 år tilbage til folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, og som tilkendegiver, at de ikke ønsker et ressourceforløb, kan få forelagt deres sag for rehabiliteringsteamet med henblik på at få teamets vurdering af, om de eventuelt kan få tilkendt førtidspension eller fleksjob. Hvis personen ikke ønsker det, skal sagen ikke forelægges for rehabiliteringsteamet i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Med ændringsforslaget forudsættes det, at personen udtrykkeligt har tilkendegivet, at personen ikke ønsker et ressourceforløb, og at tilkendegivelsen ikke er sket i forbindelse med eller umiddelbart efter, at personens sag er blevet behandlet i rehabiliteringsteamet, idet rehabiliteringsteamet i

disse situationer allerede vil have taget stilling til, hvorvidt personen kan tilkendes fleksjob eller førtidspension.

Fristen på 6 måneder for vejledning og forelæggelse af sagen for rehabiliteringsteamet løber fra den dato, hvor personen har tilkendegivet, at denne ikke ønsker et ressourceforløb.

Det forhold, at personen får forelagt sin sag for rehabiliteringsteamet i medfør af den foreslåede bestemmelse, vil ikke medføre, at personen vil have ret til fleksjob eller førtidspension, hvis personen ikke opfylder betingelserne herfor.

Sagen skal behandles i rehabiliteringsteamet efter de gældende regler herom. Det vil sige, at rehabiliteringsplanens forberedende del skal udarbejdes til brug for sagens behandling i rehabiliteringsteamet, jf. §§ 43 og 44 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og at rehabiliteringsteamet skal afgive indstilling i sagen, jf. § 11 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen.

Ændringsforslaget ændrer ikke på den vejledningsforpligtelse, som kommunen har efter retssikkerhedsloven. Ændringsforslaget medfører alene, at vejledningsforpligtelsen bliver suppleret af en bestemmelse i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvorefter kommunen skal vejlede en person med mindre end 6 år tilbage til folkepensionsalderen om alle relevante muligheder for hjælp, herunder mulighederne for at ansøge om seniorpension og tidlig pension, inden for 6 måneder efter at personen har tilkendegivet, at den pågældende ikke ønsker et ressourceforløb.

Økonomiske konsekvenser

Der er årligt ca. 200 personer i den relevante aldersgruppe, der påbegynder et ressourceforløb. Det vides ikke, hvor mange i denne aldersgruppe der årligt vil takke nej til et ressourceforløb, uden at deres sag har været behandlet i rehabiliteringsteamet.

Beregningsmæssigt er det forudsat, at der årligt er 225 borgere i aldersgruppen, der bliver tilbudt et ressourceforløb, og at ca. 10 pct. takker nej. Det svarer til ca. 25 personer årligt.

Det vurderes, at ændringsforslaget vil medføre merudgifter i kommunerne som følge af den øgede forpligtelse til dokumentation og udsøgning af en ny målgruppe. Samlet skønnes ændringsforslaget med betydelig usikkerhed at medføre merudgifter i kommunerne til øget administration i størrelsesordenen 0,5 mio. kr. årligt.

Der er i beregningen ikke taget højde for, at enkelte borgere eventuelt kan tilgå pension lidt tidligere end ellers. Merudgiften hertil forudsættes at være ubetydelig, idet personer i målgruppen vurderes at være ydelsesmodtagere.

Til nr. 2

6 måneder er en alt for lang tid at vente på et tilbud, hvor der ikke sker noget i ventetiden. 3 måneder er en passende frist og tilstrækkelig tid til, at jobcenteret kan give indhold i ressourceforløbet.

Til nr. 3

Med ændringsforslaget foreslås en sproglig præcisering af det foreslåede § 113, stk. 2, 2. pkt., således at det bliver tydeliggjort, at sagen ikke skal forelægges for rehabiliteringsteamet, selv om personen ikke har påbegyndt en indsats, senest 6 måneder efter at personen påbegyndte ressourceforløbet, når særlige grunde taler imod det.

Til nr. 4

Egen læge eller f.eks. den behandlende sygehuslæge er den person, der kender borgerens helbredstilstand og funktionsnedsættelse bedst. Derfor skal jobcenteret være lydhør over for det lægefaglige personale og rette sig efter lægens vurdering af, hvad patienten kan tåle helbredsmæssigt.

Til nr. 5

1 år vil som hovedregel være tilstrækkelig tid til, at borgerens arbejdsevne og erhvervmæssige situation kan afklares. Ressourceforløb, der strækker sig ud over 1 år, vil oftest være spild af borgerens tid og af jobcenterets ressourcer. Der kan dog være tilfælde, f.eks. unge med psykiske og sociale problemer, hvor det kan være hensigtsmæssigt at forlænge ressourceforløbet.

Til nr. 6

De foreslåede 5 år, hvor en borger skal vente på afklaring og afgørelse i sin sag, er en urimelig lang ventetid. Enhedslistens forslag på 2 år er i sig selv længe nok. Igen kan der dog være helt særlige omstændigheder, hvor borgeren selv har brug for længere tid til sin afklaring.

Til nr. 7

Sygdom og ulykke rammer alle aldersgrupper lige hårdt. Der er derfor ingen saglig grund til, at borgere under 40 år kan være i ressourceforløb i årevis, indtil de fylder 40 år, da det svækker disse borgeres retssikkerhed. I stedet bør jobcenteret meget tidligt i forløbet undersøge, om der er mulighed for revalidering, og i givet fald tilbyde disse borgere revalidering eller omskoling. Det gælder i øvrigt for alle aldersklasser, at revalideringsmulighederne bør undersøges, og at revalidering bør have førsteprioritet.

Til nr. 8

Den foreslåede ændring i lovforslaget betyder, at kommunen ikke længere får refusion til driftsudgifter i ressourceforløbet, og det medfører igen, at kommunerne først og fremmest vil give tilbud om virksomhedspraktik, som er gratis for kommunerne, og at kommunerne ikke vil satse på de tilbud, som i mange tilfælde vil være bedst for borgerne, nemlig uddannelse, kurser, opkvalificering og vejledning. Med ændringsforslaget annulleres dette forslag.

Til nr. 9

Den foreslåede ændring i lovforslaget betyder, at kommunerne ikke længere får refusion for udgifterne til mentorstøtte i ressourceforløbet. Det er et uigennemtænkt forslag. Mentorstøtten kan være afgørende for f.eks. borgere med store psykiske og sociale problemer, og støtten kan være afgørende for, at disse borgere overhovedet kan starte

på og fungere i et ressourceforløb. Enhedslisten frygter, at kommunerne herefter i vid udstrækning vil afskaffe mentorstøtten. Med ændringsforslaget annulleres dette forslag.

Til nr. 10

Den i lovforslaget foreslåede ændring indebærer, at alle modtagere af hjælp er omfattet af sanktionsbestemmelserne. Den i lovforslaget foreslåede ændring rammer først og fremmest flygtninge og indvandrere, der i forvejen har meget få penge til deres rådighed, men ændringen er også vendt mod alle aktivitetsparate, der i forvejen kan have store problemer.

Med ændringsforslaget annullerer Enhedslisten den foreslåede udvidelse af gruppen, der omfattes af sanktionsbestemmelser, da Enhedslisten ønsker færre og ikke flere sanktioner.

Til nr. 11

Når syge borgere overgår fra sygedagpenge til ressourceforløbsydelse, oplever de en stor indtægtsnedgang, der kommer oven i indtægtsnedgangen fra løn til sygedagpenge. Hertil kommer, at hvis de på grund af deres sygdom eller ulykke får en løbende udbetaling fra en pensionskasse eller et forsikringsselskab, så bliver disse udbetalinger modregnet krone for krone i ressourceforløbsydelsen. Disse borgere oplever nu den virkelighed, at de selv helt eller delvis skal betale for deres ressourceforløb. Det er en helt urimelig retstilstand, og derfor bør denne modregning afskaffes.

Til nr. 12

Det fremgår af § 26 a, stk. 5, i lov om social pension, at en person, der modtager førtidspension efter lov om social pension, ikke samtidig kan modtage seniorpension. Ydelsen for henholdsvis førtidspension efter lov om social pension og seniorpension er på samme niveau, ligesom pensionistens rettigheder er de samme, uanset om pensionisten er tilkendt førtidspension efter lov om social pension eller seniorpension.

Det fremgår af overgangsbestemmelsen i § 6, stk. 4, i lov nr. 285 af 25. april 2001 om ændring af lov om social pension og andre love (førtidspensionsreform), som er videreført i bekendtgørelse af lov om social pension, at personer, der er tilkendt eller som har påbegyndt en sag om førtidspension, invaliditetsydelse eller bistands- og plejetillæg inden den 1. januar 2003 efter lov om højeste, mellemste, almindelig forhøjet og almindelig førtidspension m.v., ikke er omfattet af de nye regler om førtidspension i lov om social pension.

Det fremgår af bemærkningerne til § 1, nr. 4, i L 21, forslag til lov om ændring af lov om social pension og forskellige andre love (overførsel af myndighedsansvar for seniorpension til Seniorpensionsenheden m.v.) (Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 21 som fremsat, side 23), at personer, der er omfattet af lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., ikke kan overgå til at modtage førtidspension eller seniorpension efter lov om social pension, heller ikke i forbindelse med ansøgning om forhøjelse af en tidligere tilkendt førtidspension. Der er

i denne forbindelse taget højde for dobbeltforsørgelsesprincippet, men ved en fejl fremgår det ikke direkte af loven, at personer, der er omfattet af lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig pension m.v., herunder personer, der modtager invaliditetsydelse og dermed ikke modtager førtidspension, ikke kan tilkendes seniorpension.

I forbindelse med udarbejdelse af L 67, forslag til lov om ændring af lov om social pension og forskellige andre love (indførelse af seniorpension) og af ovennævnte L 21 er der imidlertid ved en fejl ikke foretaget en ændring i selve lovteksten, der medfører, at der ikke kan tilkendes seniorpension til personer, der er tilkendt førtidspension eller invaliditetsydelse efter lov om højeste, mellemste, almindelig forhøjet og almindelig førtidspension m.v. Retstilstanden er derfor uklar, og der er personer omfattet af denne lov, der også er blevet tilkendt seniorpension.

Der er tale om ganske få personer, der er tilkendt invaliditetsydelse efter lov om højeste, mellemste, almindelig forhøjet og almindelig førtidspension m.v., og som tillige er tilkendt seniorpension efter lov om social pension. Med dette lovforslag sker der ikke ændringer, for så vidt angår disse personers ret til fortsat at modtage invaliditetsydelse. Det skyldes, at de ellers vil blive ringere stillet efter lovændringen. De vil således modsat andre pensionister have ret til at modtage både seniorpension og invaliditetsydelse på samme tid. Invaliditetsydelse udgør 38.664 kr. årligt og er skattefri.

Det foreslås, at § 26 a, stk. 5, nyaffattes, så det fremgår, at seniorpension ikke kan tilkendes personer, der er tilkendt førtidspension efter § 16 i lov om social pension eller er tilkendt førtidspension eller invaliditetsydelse efter lov om højeste, mellemste, almindelig forhøjet eller almindelig førtidspension m.v.

Der kan derefter ikke opstå tvivl om, at personer, der er tilkendt førtidspension efter lov om social pension, ikke kan tilkendes seniorpension.

Desuden bringes reglerne i overensstemmelse med intentionerne om, at reglerne om seniorpension svarer til reglerne om seniorførtidspension, for så vidt angår, at personer, der er tilkendt førtidspension eller invaliditetsydelse efter lov om højeste, mellemste, almindelig forhøjet og almindelig førtidspension m.v. ikke kan tilkendes seniorpension.

Nyaffattelsen af § 26 a, stk. 5, vil medføre, at der ikke kan tilkendes seniorpension til personer, der er tilkendt førtidspension efter lov om social pension eller er tilkendt førtidspension eller invaliditetsydelse efter lov om højeste, mellemste, almindelig forhøjet og almindelig førtidspension m.v. Det betyder, at personer, der har fået tilkendt invaliditetsydelse efter § 21, stk. 1 eller 2, skal have deres sag behandlet efter lov om højeste, mellemste, almindelig forhøjet og almindelig førtidspension m.v., og dermed ikke kan få tilkendt seniorpension efter lov om social pension.

Til nr. 13

Det er positivt, at tidligere udsendte soldater og andre tidligere udsendte, der får førtidspension og er diagnosticeret med PTSD eller andre alvorlige psykiske lidelser, nu kan være trygge og ikke længere behøver at frygte for at få

frataget deres pension, hvis de f.eks. har nogle arbejdsindtægter. Med ændringsforslaget udvides målgruppen til at omfatte alle, der er diagnosticeret med PTSD. Politibetjente, fængselsbetjente, personale på psykiatriske hospitaler og bosteder, lokomotivførere og mennesker på mange andre arbejdspladser kan komme ud for voldsomme hændelser, der medfører PTSD. Det samme gælder for voldsofre. Alle disse borgere bør ligeledes have sikkerhed for, at deres pension ikke kan blive frakendt.

Til nr. 14

Ændringsforslaget medfører en udvidelse af ministerens bemyndigelse som følge af ændringsforslag nr. 13.

Til nr. 15

Ændringen vedrørende § 3, nr. 2, blev ved en fejl ikke indsat i bestemmelsen om, at bestemmelsen skal træde i kraft den 1. januar 2022 i lighed med §§ 1 og 2 om ændringer af bestemmelserne om ressourceforløb.

Til nr. 16

Med ændringsforslaget foretages en præcisering af henvisningen til kapitel 11, 12 og 14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Til nr. 17

Med ændringsforslaget foretages en præcisering af henvisningen til § 195 og § 197, nr. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

5. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 14. april 2021 og var til 1. behandling den 20. april 2021. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Beskæftigelsesudvalget.

Oversigt over lovforslagets sagsforløb og dokumenter

Lovforslaget og dokumenterne i forbindelse med udvalgsbehandlingen kan læses under lovforslaget på Folketingets hjemmeside www.ft.dk.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 2 møder.

Høringssvar

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og beskæftigelsesministeren sendte den 2. februar 2021 dette udkast til udvalget, jf. BEU alm. del – bilag 157. Den 14. april 2021 sendte beskæftigelsesministeren høringssvarene og et høringsnotat til udvalget.

Bilag

Under udvalgsarbejdet er der omdelt 6 bilag på lovforslaget.

Spørgsmål

Udvalget har under udvalgsarbejdet stillet 3 spørgsmål til beskæftigelsesministeren til skriftlig besvarelse, som ministeren har besvaret.

Bjørn Brandenborg (S) Bjarne Laustsen (S) fmd. Jan Johansen (S) Jens Joel (S) Jeppe Bruus (S) Kasper Sand Kjær (S)
Henrik Møller (S) Lennart Damsbo-Andersen (S) Samira Nawa (RV) Kathrine Olldag (RV) Karsten Hønge (SF)
Halime Oguz (SF) Jette Gottlieb (EL) Victoria Velasquez (EL) Christian Juhl (EL) Torsten Gejl (ALT) Hans Andersen (V)
Anne Honoré Østergaard (V) nfmd. Carsten Kissmeyer (V) Morten Dahlin (V) Stén Knuth (V) Ulla Tørnæs (V)
Bent Bøgsted (DF) Jens Henrik Thulesen Dahl (DF) Dennis Flydtkjær (DF) Mads Andersen (KF) Birgitte Bergman (KF)
Lars Boje Mathiesen (NB) Alex Vanopslagh (LA)

Kristendemokraterne, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Socialdemokratiet (S)	49	Liberal Alliance (LA)	3
Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	39	Alternativet (ALT)	1
Dansk Folkeparti (DF)	16	Kristendemokraterne (KD)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	15	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Radikale Venstre (RV)	14	Siumut (SIU)	1
Enhedslisten (EL)	13	Sambandsflokkurin (SP)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	13	Javnaðarflokkurin (JF)	1
Nye Borgerlige (NB)	4	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	7